

[Strøm.]

Administrationen, det kan være, at Forstandere, Lærere, Arbejdsledere o. s. v. gør det samme. Det er vel menneskeligt forståeligt, naar de, der, som jeg har nævnt, selv har været med til at bygge det op, synes, det Resultat, der er fremskaffet, er saa nogenlunde, og at man derfor med god Samvittighed kan anbefale Rigsdagens Medlemmer at videreføre Lovgivningen. Men i den Forbindelse har det jo for Rigsdagens Medlemmer i høj Grad Værdi for Bedømmelsen af de arbejdstekniske Ungdomsskoler at se, hvad Ungdomscommissionen siger om disse Skoler. Jeg erindrer om, at da Rigsdagen i Samlingen 1945 vedtog at udsætte Revisionen af Loven om Ungdomslejlre, var det med den Begrundelse, at der af Regeringen den 17. Oktober 1945 var nedsat en Ungdomscommission, der bl. a. havde til Opgave at undersøge Ungdommens Arbejdsforhold og faglige Uddannelse, og at man fra Ministeriets og Rigsdagens Side vilde overveje denne Kommissions Arbejde vedrørende den arbejdsløse Ungdoms Problemer, forinden en Revision af Loven fandt Sted.

Ungdomscommissionen har som bekendt Professor Hal Koch til Formand, og i Kommissionen er der Repræsentanter for Højskoler, Landbrugsskoler, Fagforbund, Oplysningsforbund o. s. v., ligesom alle politiske Ungdomsorganisationer er repræsenteret, bl. a. den socialdemokratiske Ungdom ved Folketingsmand Victor Gram, den kommunistiske Ungdom ved Folketingsmand Karlsson, den konservative Ungdom ved det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen, Partifælle, Sekretær Poul Møller.

Kommissionen har haft Lejlighed til at sætte sig ind i alt Materialet vedrørende Ungdomslejlrene, vedrørende Arbejdet og Undervisningen paa disse Lejlre, og har afgivet en Betænkning, der er aftrykt som Bilag til Lovforslaget. Om Ungdomslejlrene, altsaa de arbejdstekniske Ungdomsskoler, udtaler Kommissionen som sin Opfattelse, at den tillægger den Arbejdsuddannelse til lige med den alment dannende Undervisning for de ufaglærte, der finder Sted i Lejlrene, den allerstørste Betydning, idet denne Dygtiggørelse i en Arbejdsløshedsperiode vil komme de unge til gode senere i Livet. Kommissionen anser det derfor for meget ønskeligt, at det Apparat, der gennem Loven om Ungdomslejlre er tilvejebragt, opretholdes.

Ungdomscommissionen er altsaa i sine Undersøgelser og Overvejelser kommet til det Resultat, jeg her har fremført, et Resultat,

der stort set dækker Administrationens, Ungdomsudvalgets og den højtærede Arbejds- og Socialministers Opfattelse af Spørgsmaalet, en Opfattelse, som altsaa ikke deles af det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen, men som jeg dog mener har en betydelig Værdi, naar Rigsdagens ærede Medlemmer nu skal bedømme Spørgsmaalet.

Man kan med Rette spørge: Men nu de unge, der kommer paa disse Lejlre, hvad siger de? Ja, det er klart, at de unge først og fremmest ønsker Arbejde i Erhvervs-livet, men det har jeg allerede gjort opmærksom paa under min Omtale af det kommunistiske Mindretals Ændringsforslag; det Ønske deles jo for Resten af os alle, og i saa stor Udstrækning som gør ligt regner Flertallet ogsaa med, at alle gode Kræfter vil medvirke hertil. Lovforslagets § 1 understreger netop dette. Men det er min Opfattelse, at de unge, naar de først kommer ud paa de arbejdstekniske Ungdomsskoler, for langt de flestes Vedkommende indrømmer, at det, der dér bydes dem, er af en saadan Karakter, at hvis de selv har Vilje dertil, kan de faa Udbytte af Opholdet. Selvfølgelig kan der ogsaa være unge, der ikke finder sig til Rette — saadan vil det være i alle Forhold, ogsaa paa andre Omraader.

Jeg har gjort disse Bemærkninger for, om gør ligt, ogsaa at faa det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen til at give Afkald paa sine Betænkeligheder.

Jeg vil dertil gerne føje, at i Lovforslaget er der ikke alene Tale om arbejdstekniske Ungdomsskoler, men ogsaa Tale om, hvor det er gør ligt, at medvirke til, at de unge faar Arbejde i det almindelige Erhvervsliv, og hvor dette ikke er muligt, da at henvise dem til arbejdstekniske Ungdomsskoler, faglige Kursus, Ungdomsarbejder eller andre egnede Foranstaltninger, hvor det er muligt for de unge at opnaa en arbejdsmæssig Uddannelse, herunder eventuelt Opskoling og Omskoling. Det er klart, at en Lovgivning af denne Karakter har den største Mulighed for at virke efter Hensigten, naar der staar saa mange som overhovedet muligt bag Lovens Bestemmelser. Det er derfor Flertallets Haab, at alle Rigsdagens Medlemmer til Slut vil samle sig om Forslaget.

Paa Flertallets Vegne henstiller jeg til Tingets ærede Medlemmer at stemme imod Kommunisternes Ændringsforslag, Nr. 1, 2, 3 og 4, og at stemme for Ministerens Ændringsforslag under Nr. 5, 6 og 7.

Karlsson: Som jeg udtalte paa det kommunistiske Partis Vegne ved Lovforslagets